

langt dette Besøb; thi, naar Rigsdagen kommer ind paa den Bet, at stille Ændringsforslag om saa aldeles private Begjæringer, Begjæringer, som gaae ud fra Forhold, det ikke staaer i Rigsdagens Magt at undersøge og controlere, saa veed man ikke mere, hvor Grændsen ligger imellem den administrative Myndighed og Rigsdagens Indflydelse paa Bevillinger. Det er en uheldig Bet, vi ere isærd med at betræde, og, naar Sagen ikke i dette Dieblif stod under Justitsministerens Auspicier, vilde jeg fraraade at bevilge det Forslangte, om det forøvrigt var et nok saa billigt Krad af den Paagjældende. Sagen har været — som vist Ordføreren vil omtale — foreslagt fra den Paagjældende til Udvalget; men dette har været enigt om, at den ikke burde bringes for Thinget, medmindre den kom fra Regeringen, og henviste derfor Ansøgeren til at henvende sig til Ministeren og opfordre ham, saafremt han virkelig billigede Sagen, til at stille denne Begjæring.

Ordføreren: Ja, jeg skal tillade mig at forklare Udvalgets Stilling ligeoverfor denne Sag. Da den Paagjældende indsendte et Andragende til Udvalget, fandt dette sig ikke foranlediget til at gaae ind paa Sagen. Aarsagen dertil var ikke den, at man jo fuldtvel erkjendte, at den Paagjældende havde lidt et Tab, og ogsaa, at hans Kaar i Virkeligheden vare saadanne, at dette Tab vilde være meget trykkende for ham; men man troede ikke, at det var Statskassen, som det tilkom at erstatte dette Tab, idet nemlig de Contoirudgifter, der vare nødvendige, for at Contoirholdet kunde besørges, havde tidligere været bevilgede, og, da de bleve bevilgede som Totalitet til hele Retten, saa maa det afhænge af Retten selv, at fordele dem paa hvad Maade den finder for godt. Dersom altsaa den Paagjældende har lidt et Tab ved den Fordeling, der har fundet Sted, saa er det ikke Statskassen, der skal erstatte ham dette Tab, da Statskassen ikke tidligere har betalt for lidt til Contoirudgifternes Bestridelse i det Hele taget. Jeg for mit personlige Vedkommende skulde ikke Andet end ønske, at Ændringsforslaget maatte blive vedtaget, og jeg vil derfor haabe, at

man vil finde det i sin Orden, at jeg ikke udtaler mig mere derimod.

Alberti: Jeg troer, at det er en meget urigtig Paastand af det ærede Medlem fra Holbæk Amts anden Valgfreds (Tscherning), at dette Forslag, der er stillet af 14 andre Rigsdagsmænd og mig, skulde være et privat Forslag eller angaae et privat Anliggende. Jeg troer, at den ærede Minister har aldeles tydelig oplyst, — hvad der forøvrigt ogsaa er fremgaaet af et Andragende, jeg for saa Dage siden har fremlagt paa Thingets Bord, saavidt man vil tage det deri Anførte i Betragtning — at de Udgifter, som dette Ændringsforslag angaaer, virkelig have fundet Sted og have fundet Sted til Bestridelse af et Contoirhold, der ellers underholdes af Statskassen; men, dersom Udgifterne skulle refunderes for et saadant Contoirhold, saa er det ikke Andet end Refusion for offentlige Udgifter. En saadan Sag kan aldrig blive til en privat Sag. Nu er det imidlertid gaaet saaledes til — jeg veed ikke, ved hvis Skyld det er skeet, og dette vedkommer heller ikke Rigsdagen — at en enkelt Mand er kommen til at staae i Forfald, fordi det var hans Pligt at holde Contoiret i Gang. Derved blev imidlertid Udgiften ikke privat, men vedblev ligesuldt at være en Udgift, der har fundet Sted i Statens Tjeneste, og det har oftere været Tilfældet, at der i saa Fald har fundet Tilflugt Sted til Contoirudgifter. Jeg troer saaledes, at vi have havt et lignende Tilfælde her med Hensyn til Criminals og Politierettens Justitscontoir; men, dersom det har kunnet finde Sted der, saa forekommer det mig, at det Samme meget vel maa kunne skee med Hensyn til et andet Contoir, hvor det er oplyst, at Udgifterne have været for lagt normerede. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at fra 1ste Januar d. A. har den paagjældende Embedsmand faaet normeret sine Udgifter saa høit, som de efter hans Angivende have været i 3 Aar tidligere. Jeg troer, at der i denne Normering, som vel at mærke, har fundet Sted efter Brevveksling mellem Justitsministeriet og Hof- og Stadsretten, ligger et tilstrækkeligt Beviis for, at Contoirudgifterne ikke vilde blive betalte for